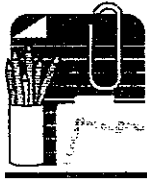

חברי מערכת: ירדנה הדס
 רחל שפירא
 אורלי גינוסר
 יעוץ ועיצוב גרפי: רעי שפירא

מַתָּנָה לַמְדִינָה / אלי רוה

אינני יודע מה לבחור כמתנה
שאגיש ביום ההלדת למדינה;
האם דגל על תרן בלבן וכחל,
או כרזה שעטרתי בעצמי במכחול?
האם אור במנורה, או פטיש רעשן,
זקוקים בשמים עם אש ועשן?
ואולי לה אגיש רחובות נקיים,
חרשות מלבבות, שדות ירקים,
נחלים איתנים, אדניות בחלון,
אנשים מחיכים ומברכים בשלום?
מה, מה אגיש למדינה
ביום הולדתה?
אולי רק הבטחה חרישית וקטנה
שאהיה כאן אתה
תמיד — כל שנה ושנה.

דבר המערכת

שלום חברים,
עבר זמן רב מאז יצא העיתון האחרון שלנו "צופיתון".
פעם חשבנו שהעיתון יופיע מדי חודש.
חשבנו שיהיה לנו די חומר כדי להדפיס ולפרסם.
לדאבונו - ההענות של החברים היא כמעט אפסית.
משום מה, אנשים חוששים לכתוב, או מתביישים.
נכון, יש גם כאלה שאין להם מה להגיד וגם זה בסדר.
רק מה? מדי פעם אנו פוגשות חברים - בצרכניה, בקופ"ת, או סתם
באמצע הדרך - אשר מגיבים על הכתוב בעיתון אם זה בהסכמה, או
בבקורת, שגם זה לגיטימי, ויש גם חברים שיש להם הרבה מה
להגיד, אבל בע"פ.
ואני שואלת, למה לא להעלות על הכתב את אותם הדברים הנאמרים
בע"פ ופשוט להעביר אלי? אני מבטיחה שהדברים יצאו לאור!
והנה כבר חומר מוכן.
ועכשיו לעניינים אקטואליים.
הגדלת המגרשים הסתיימה. כל חבר יודע מעתה היכן יגור החושב
החדש, המועמד לקבלת זכויות בהרחבת מושב צופית.
בנות, בנים, מזכרים וקונים - כולם היו מרוצים ונינוחים.
צופית תזכה בהרחבה נעה, ובתוספת מועילה במבנים לשירות הציבור
כולו. שיכון הבנים ישמש אך ורק למגורים.
צופית תקלוט דור צעיר שיתרום - כך כולנו מקווים - להעשרת חיי
התושבים כולם.
אנו מברכים את הבונים, הבנים והמתישבים החדשים: ברוכים הבאים!
החלטנו להוסיף מדור תחביבים וכל מי שיש לו תחביב ורוצה לשתף
את כולנו בשמחת היצירה שלו - מוזמן לשלוח אלינו חומר.
ראשונה במדור זה היא דורית אברמסון.
ולבסוף, העיתון יוצא לקראת יום העצמאות - חמישים שנה למדינת
ישראל - ואנו כולנו רוצים, מתפללים, ומקווים שתמישים השנה הבאות
תהיינה קלות, שנים של שלום (?) ושמחה בבתינו.
אנו מברכות את כולנו ואת המדינה כולה -

חג עצמאות שמח!!!

קטעים מפרוטוקול ישיבות הנהלה של צופית

נושאי הבטחון במושב:

- (1) הקמת השער - תומר הרב"ש הצטרף לישיבה ודיווח על התנגדות מצד התושבים לגבי מיקום השער כאשר הגיעו להקימו. השער אמור היה להיות מוקם תחילה ליד משפ' קרוזנטל ומכיוון שזו התנגדה למיקומו הוחלט על הזזת מיקומו מזרחה. כאשר הגיעו להקימו במקומו החדש גם אז לא התאפשר הדבר עקב התנגדות התושבים. הוחלט לבקש מוועדת תכנון מקומית אישור להקמת שער במקום שיוחלט בישיבת ההנהלה. השער חייב להיות ממוקם במקום מואר. הוחלט שהשער יוקם במקום הקרוב ביותר לצומת הכניסה למושב בו לא יפריע לפנייה ימינה. ההחלטה תוגש לאישור וועדת בניין ערים מקומית ע"מ לקבל רישיון ולהציגו כחוקי בפני התושבים שיאלצו לקבל זאת כעובדה מוגמרת.
- (2) גניבות ע"י תאילנדים - דווח ע"י תומר הרב"ש על תופעת גניבות מלולים בצופית ומושבאים סמוכים ע"י התאילנדים המועסקים ע"י חברת פז-פרי-זהב. הוחלט להוציא התראה בכתב ולהפנות את תשומת לבה של חברת פז-פרי-זהב שבמידה והדבר ייעשה תוגש תלונה רשמית למשטרה.
- (3) מפתחות השער - בומלה ההחלטה הקודמת של ישיבת ההנהלה לגבי חלוקת המפתחות מחשש שלא יסגר השער לאחר פתיחתו. הוחלט שהמפתחות יוחזרו לתומר הרב"ש ושתחל תקופת ניסיון בת שלושה חודשים עבה כל חקלאי הזקוק למפתחות יגיע לקחתם מתומר וידאג להחזירם לאחר סגירת השער בבוקר שלמחרת.
- (4) שיכון בנים - אינפורמציה לגבי נוהל חתימת חוזים:
 - א. הוחלט שהסכם מתיישב אגודה יחתם בנוכחות עו"ד ובחתימתו כעד בין אם זה עו"ד המושב ובין אם זה עו"ד אחר שערך את חוזה המכירה.
 - ב. חוזה משק עזר - עובד ציבור יחתם ע"י כל זכאי למגרש מקבוצה זו. בנוסף יחתם חוזה מתיישב אגודה ע"י קונה הזכות ו/או מקבל הזכות (משחכן).
- (5) הערכת מבנה מזכירות לשלושה חודשים בלבד ליחזקאל.
- (6) אילן כמנהל הפרויקט - דורש גיבוי בתפעול הפרויקט וקיבל אותו. מבכר צוות עזר מצומצם. נקבע הצוות: ישראל, מיכה, דני. יצא חוזר על התארגנות לשלב הביצוע בניהולו של אילן.
- (7) נושא שינוי תואר המזכיר למנכ"ל המושב יועלה בפורום מאלה של ההנהלה.

מדינה שחוגגת 50 .

מדינאים שמתנהגים כמו בני 5 .
ואזרחים שותקים, עוצמים עיניים, ובמרבית הזמן חוגגים.
לפני כ 8 חודשים קמה לה בצופית עמותה :
" מתריעי השואה האטומית "

זה היה הרבה לפני משבר עירק .
ובצופית מספר אנשים מצומצם לא רצו להחליף מסכות ולא בטוח בכלל שהם יודעים היכן
הישנות. ככה זה כשיודעים את האמת.
כשכל בוקר פוקחים עיניים ומסתכלים לאמת ישר בעיניים רוב הזמן זה עצוב. חלק מהזמן זה
מדא. ובמעט שנישאר- אוהבים , ונירגשים.

ועם כל זה קמים בבוקר לאמת, למציאות - ועובדים עובדים קשה.
וישנם גם רגעי נחת, אותם רגעים קטנים כאלה שבהם אני אומרת לעצמי " ידעתי שצדקתי"
וגם אם בודדים צדקו, בסוף הרבה הבינו, אפילו המונים.
ככה זה היה שהייתי שותפה בסוף שנות ה - תחילת שנות ה 80 כשהקמנו את "די
לכיבוש". ואחר כך את "נשים בשחור", ואחר - כך משהו קרה: סיטמאות שהיו אסורות , כמו
"שתי מדינות לשני עמים", נאמרו ע"י מקבלי החלטות "אוטונומיה".
פעלנו פעילויות "אסורות", נכנסנו לשטחים באישון לילה , התחמקנו מהחיילים. הרגשנו
נרדפים ע"י עמנו. חלק מיזידי אף העבירו לעיתים לילה במגרש הרוסים בגלל פעילות של
אי - ציות אזרחי.

היום, במחשבה לאחור, התנהגנו כמו המתנחלים, בהבדל אחד: לנו היה חשוב להגיד
לנכבשים שלא כל הישראלים הם בעלי צורך בכיבוש ובהשפלה.
אנחנו בעצם ידענו , שעם כובש לא יכול להיות משוחרר .
אלה היו שנים של מאבק. אח"כ לקחתי קצת מנוחה והפסקתי להסתכל לאמת בעיניים.
אבל האמת רדפה אותי בכל פינה .

רבין נרצח.

תהליך השלום קפא.

פוליטיקאים גונבים, מקללים, ומשקרים.

העשירים מנצלים עניים.

שפע של פועלים זרים בגרושים - וצעירים מובטלים משוטטים בגואה, חוזרים
בתשובה , לא רוצים להתגייס - וכולם כולם מיטב הנוער.

הארץ הלכה ונהיית "הכל נדל".

בבתי הספר הלכה וגאתה האלימות.

יותר ויותר נשים נרצחו, נאנסו, הוכו באכזריות.

ובסוף בסוף, כאן בתוך המדינה שלי, במקום שאמור להיות ביתי מייצרים נשק השמדה המוני.

שמעתי את הסיפור האמיתי של גולדה מאיר: במלחמת יום כיפור, בהחלטה משוטפת עם הרמט"כל, הוציאה את אותו נשק בתוך טילים והעלתה אותו למטוסים בשדה התעופה. הזדעזעתי. כעסתי, שאף אחד לא טרח לספר לי - כן, נזכרתי במעומעם את הסיפור על איזה שהוא מרגל, מדדכי ואנוני, ופיתאום הכל התחבר. בעצם נזכרתי אנחנו היינו הראשונים במזרח - התיכון שהתחלנו בייצור נשק זה, חשבנו שזה טוב. הסתתרנו מאחורי המילה "ארטעה", ובאמת אפילו פעם זה "עבד" אפילו גולדה ידעה: אנחנו, יוצאי שואה, הקמנו מפעל לנשק השמדה המוני. דימונה.

ורק בודדים יודעים, שבכל הארץ מפוזרים מתקני טילים בעלי חיצים גרעיניים. אבל כל הזמן אנחנו כל כך עסוקים "בלהגן" על עצמינו, בלהיות "נירדפים" בלשמור על הכבושים שאנחנו אפילו לא מסוגלים להבדיל יותר איפה באמת הסכנה, להסתכל לאמת בעיניים - ולראות שהסכנה היא בבית.

אני זוכרת: שכאשר הקמנו את מרכז הסיוע הראשון לנפגעות תקיפה מינית בירושלים, הזדעזעתי מכך שהדבר הראשון שסיפרו לנו בקורס, היה שרוב הנשים נאנסות ע"י אדם המוכר להן.

וכך אנו כחברה מתנהגים ולא רוצים לראות עד הסוף: מי בעצם אשם? כיון שלראות זה לקחת אחריות, לראות זה לקבוע עמדה, לראות זה לעיתים אף להלחם, למען עצמך, ולמען אחרים.

אפילו כשלמדתי חינוך ידעתי שחינוך ללא פוליטיקה זה לא חינוך.

הוגה הדעות "פבלו פיררה" כתב ששום דבר שום תחום בחיינו אינו מנותק מפוליטיקה ובעצם לקיחת אחריות על חיינו ודיינו.

וכשכל העולם מודה, שהסכנה הגדולה ביותר המרחפת כיום על הטבע והאנושות וכבר בחלקה התקיימה הינה סכנת נשק השמדה המוני.

האזרחים בישראל לא מתרגשים, ואני לא ממש מתפלאת: מתי האזרחים בישראל שמו דגש אמיתי על חיי אדם בכבישים, בקרב, ובתוך ביתם.

מתי לאזרחים בישראל היה איכפת מאיכות הסביבה, מאיכות האדם, מהטבע.

מתי הם לקחו אחריות חינוכית, פוליטית והתמידו כחברה.

מדינה שחוגגת 50 טוענת שהיא עוד צעידה, והאזרחים שלה מתנהגים כקשישים. עייפים, שבעים, כאילו הכל נגמר סביב הציננות. חברה שצורכת אמריקה ומתנהגת כחברה מימיי הערות, חברה שטוענת ומחשיבה עצמה כנאורה, ומתנהגת כמו בימי הבערות.

חברה שלא רוצה לראות, לא רוצה לשמוע, לא רוצה לדעת.

ואז בא המשבר עם עירק, ואפילו העיתונות טרחה וחיפשה אותנו וצוטטה מהכרוז שהפקנו בתחילת דרכנו.

לקחנו על עצמנו תפקיד קשה: לעמוד בשער ולהתריע, להסביר את גודל האסון בבית:

דליפה קטנה, טעות אנוש, מנהיג מטורף... תרבות ה"סמוך" כבר לא עובדת טוב ושוב אנו כאזרחים שה"סמוך" הזה חייב להיות מבוקר על ידינו כל הזמן.

ברור לנו שאנו חיים בעולם מושאל, שאנו צריכים לשמר, להגן עליו, ולהעביר את האחריות הלאה, לדורת הבאים שימשיכו לשמור על "הגן".

ו 50 שנה זה המון זמן לבנות ולהרוס צריך רק 3 פצצות לחיצת כפתור ו 30 שניות... ושום מסכה לא תעמוד. שום גלילי פלסטיק לא יושיענו.

דק הכוח האנושי, שילחם נגד מכונת המוות, נגד ההשמדה ההמונית, יכול להציל.

וכשבכל העולם אזרחים יוצאים נגד, מאורגנים באירגונים של שמירת זכויות אזרח,

אקולוגיה, ועוד ועוד הגיע הזמן שגם כאן זה יקרה ואסור לנו לוותר לעצמנו ולהסתתר

מאחורי הסוואות משוננות כמו "נירדפים" וכמו שכבר נאמר -

" אין לי ברירה. אני קטן: אזרח עמך אבל אני אמלא את חובתי אני שמעתי את קולו של

מצפוני. ואין לי לאן לברוח. העולם הוא קטן. לעומת האח הגדול... עצרו את הרכבת, רדו

ממנה התחנה הבאה היא שואה גרעינית." "מרדכי ואנוני."

מי שחפץ/ה לשמוע עובדות, לדעת אמת, מוזמן לעקוב, לבקש ולקבל נתוני אמת.

אנו נשמח תמיד לספר את האמת ואפילו אם קשה היא, לא נעימה.

אבל כך נוכל לחגוג באמת השגים אמיתיים, השגים בונים ולא הרסניים.

לחברי המושב שלום,

ברצוני "להזכיר" לחברי המושב שבצופית ישנה ופועלת ספרייה, הנהנית מתקציב נאה ומצודקת בספרים חדשים וברבי-מכר. לצצרי, חברי רבים מחליקים ספרים ברשותם לזמן ממושק, מצוד אחרי מחפשים ומבקשים את אותם הספרים. אני פונה אל כולכם, בבקשה, להחזיר בהקדם את הספרים ה"אבודים". את היום והשעה (יום ב' 20.00-19.00) אינכם נוחים, אפשר גם להצביר אותם אצל הביתה, בקטית, עם ציון שם החבר. לאחרונה דיאלגנו את הספרים והוצאנו ספרים ישנים מהמלאי. חברי שמצונינים לאמצ' לצמצם ספרים שאהובים עליהם במיוחד, מוזמנים לבקר ולבדוק. הספרים ישארו בספרייה עד 31.3.98, אח"כ נמסור אותם כתרומה.

אנשים שרבים במושב בשכירות מוזמנים גם-כן להחליף ספרים. איננו אובים דמי שימוש. יש רק להפקיד בידי הספרנית המחאה לפקודת מושב צופית, ללא תאריך, והסכום יהיה -50.00 כפול מספר הספרים שברצונם להשאיל בכל פעם. ההמחאה תלכה רק במקרה שהדייר יצלב את צופית מבלי להחזיר את הספרים.

אני פונה בבקשה נוספת. אשמח לקבל מידע מהורים לילדים עד איל 8-7, על שמות הילדים ואילם, על-מנת שנוכל לארסן בספרייה שעת-סיפור.

לסיום, את יש חברי שמצונינים בלזמן נוסף שבו תהיה הספרייה פתוחה, אנא הביאו לזאת לידיעותי על-מנת שנמצא מתנדבות נוספות לכך. אפשר למצוא אותי בטל' 7444153.

בברכה ולתראות בספרייה,

11

פינת התחביב

דורית וערשת המצלמה

אנו גאים ושמחים להעשיר את "צופיתון" בחצלומיה היפהפיים של דורית אברמסון - בת המושב. בעין בוחנת ושובה ניחנה דורית. הנופים, הצמחים והמראות מדברים אליה, ומבקשים להיקלט בעין המצלמה שלה. פינות חמד רבות הוציחה דורית. בחרנו באחדות מהן. נוסיף ונעשה זאת גם להבא.

13

מחשבות

היא ישבה הפינה עם ספר בידי אמרות זאת היא לא קראה רק בהתה
האותיות המילים כולם הסדר מופתי דיווחים שווים-הכל הסדר מושלם...
איך זה שאף אות לא הופרת לציאתי אין אחת שינצאת מהשורה עומדת בצי
ואפילו יוצרת מילה חדשה... אולי אם היו יותר מילים כאלה הסיפור היה
יותר מעניין.

היא חשבה על כל כך הרבה דברים ואז הפסיקה אחרי הכל זה מה
שהביא לכל הצרות היא חשבה יותר מידי ולא כמו כולם... הגלגל זה הם
כסו. אין להם סובלנות לאי שחושב בעצמו...
היא כשגל הולך נשז הצרם. הגלים סוחפים אותו חזרה הם לא אורבים
מתנגדים ובסוף הם מתקשרים לחוץ...

היא תמיד הייתה בטוחה שהיא אשמה תמיד ניסתה להסתיר את הצעות
שלה אבל בסוף היא הפינה זה לא היא שחברת סובלנות זה הם- הם אלה
שלא נותנים להן אדם לחשוב שונה הם אלה שחושבים ללא שום דמיון
ומקוריות דקות אחר כך היא חזרה לחשוב-אחרי הכל היא מעולם לא
הפסיקה...

הפעם באחרונה שראיתי אותה היא עמדה לקופה גאה כל כך הרבה
זמן לא ראיתי חיוך כזה חיוך שאומר: לא אכפת לי מה אתם חושבים או
מה אם אין לכם סובלנות לשטויות שלי אני אהיה הגל שזרם נשז כולם
אתם אלה שתקשרו אל החוץ.
אני אהיה האות הסיפור ואצור מילים חדשות וסיפור חדש סיפור מעניין.
מושלם- והוא יהיה שלי...

(השם שמור במערכת)

ספורט

תרבות הפנאי - הספורט בצופית

החברה שלנו מייחסת חשיבות רבה לפעילות בשעות הפנאי - שלא כמו הדור הקודם - בצורה מאורגנת ומתוכננת יותר.

לעומת פעם - היום רואים שהספורט חשוב לבריאות.

גם בערים הגדולות עושים מסלולים שונים להליכה, ריצה, רכיבה על אופניים וכ"ו. לכן, בראייה זו אני חושבת שגם במושב היה כדי לנסות לדאוג ולראות את הצרכים מבחינת פעילות לשעות הפנאי - ספורט, משחקים, גני שעשועים - וזאת ע"מ שלא נצטרך לרוץ לשכנים שלנו על כל דבר.

האוכלוסייה במושב תגדל מעתה, ואני מקווה שיהיו הרבה ילדים וצעירים עם מודעות רבה יותר לזמן הפנוי וניצולו.

המתקנים שיש לנו אינם עונים על הדרישות.

אולי צריך לחשוב על מגרש משולב - מניס, כדורסל, כדורעף וכ"ו.

רמת הפעילות במושבנו עולה ויורדת בהתאם לדרישות.

אחרי תקופה של רגיעה, הדרישה למתקנים גדלה. זה מתבטא בשימוש במגרש הכדורסל בביה"ס אשר יש צורך לשפץ אותו. אומנם בשנה שעברה חודשו עמודי הסל בשיחוף עם בביה"ס אך הרצפה עדיין אינה תקינה, ואפילו מסוכנת. התאורה אינה עונה על הדרישות.

מגרש הבייסבול נחמך במשך שנים ע"י תקציב מיוחד של המועצה האזורית. בשנים האחרונות משמש חלק ממנו לקטרגל ויש גם מגרש כדורעף עם חול ים, ושני מתקנים של גני שעשועים לילדים קטנים.

כל הקומפלקס הזה יכול וצריך לשמש אך ורק את תושבי צופית בלבד!

כמו כל מתקן ציבורי - בית העם, בית הנוער, ספריה - גם מתקני הספורט הם לשימוש התושבים בצורה מבוקרת ומתואמת מראש, ויש לקבוע תקנות וקריטריונים לשימוש בכל המתקנים הנ"ל.

היו התנגשויות! אנשים זרים עלו על המגרש ולא איפשרו לילדינו לשחק ולא עזבו גם אחרי שהתבקשו לעשות כן, וכל זאת בניגוד להחלטות ההנהלה - שאין לתת לזרים - בודדים או קבוצות להשתמש במתקנים הציבוריים.

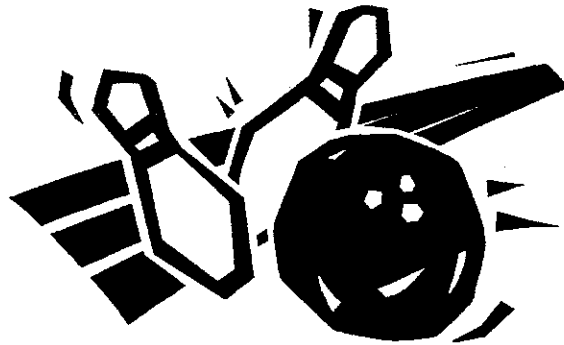
אם המצב ימשך כך לא יהיה מנוס לנקוט באמצעים - והמבין יבין.

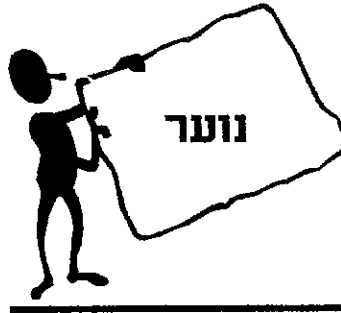
לידיעת התושבים:

פעילות המועצה האיזורית היא די מצומצמת ולמרות זאת יש משחקים מאורגנים בקטרגל וכדורסל למבוגרים. המעוניינים בפעילות זו יכולים להתקשר אלי. אפשר להתארגן לקבוצות הליכה הכוללות הדרכה או הרצאה. אני מוכנה לטפל בכל זה ואף להביא מרצים, אם יהיה עניין לחברים. יש משחקי קטרגל וכדורסל לילדים ונוער וזה כולל מורנירים. הייתה פנייה מאיגוד ה"פטנק" (באולינג בכדורים קטנים). אם מישהו מעוניין בפעילות זו, אפשר להתקשר אלי ונתאם הדגמה.

ולבסוף - אשמח אם יצטרפו אלי חברים לוועדת ספורט כדי לפתח נושא חשוב זה אצלנו במושב. כל מי שיכול לעזור ולתרום בכל הנושאים הללו - יפנה אלי ויבורך!

טיבה פלטר

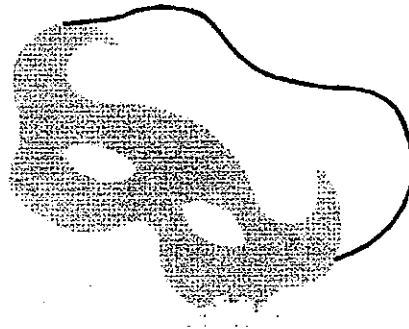
בחג פורים נערכה מסיבה נהדרת שעמדה כולה בסימן "המערב הפרוע", ומשחקי אינדיאנים ובוקרים. הבנק שנעשע מאוד את הילדים, ואפילו את הפעוטים שביניהם, שבאו והשתתפו בתחרויות השונות כמו: לקלוע למטרה, להתגבר על פר פרוע, לזלול מטעמים, שהוכנו ביד חבריהם הבוגרים. על-מנת לזכות בוקניקיה או במשקה קל, היה עליהם ללכוד "פר" או לזכות בהגרלה בגלגל ענק, לרקוד ולהתאמץ. כעשו זאת זכו ב"קאבויסים" - שמרי כסף מיוחדים שהוכנו ע"י המארגנים על-מנת להשתתף בחגיגה.

תחנת הרדיו השמיעה נגינות, חידות והודעות. האימהות נהנו, והילדים פעלו, וכולם כולם נהנו וצהלו. היה שמח, מבדח ומקסים.

הרבה תודות לנוער שלנו על הכנתה וניהולה של חגיגה נפלאה זו. להתראות בשמחות.

ירדנה היס

20
צרכים קאמפיוס חקשים
בנק המצרכים הפלוז

20
מאה קאמפיוס חקשים
בנק המצרכים הפלוז

תנחומים

לניזרא ועדנה פוטרמן - במות אם המשפחה ז"ל.

למשפחת ימיני - במות אם המשפחה ז"ל.

למשפחת האזה - במות האב שמעון ז"ל.

למשפחת קרונטל - במות האח אברהם קרונטל ז"ל.

שלא תדעו עוד צער.

בסימן ברכה

לנעמה יוגב ברכות לרגל קבלת תפקידה כמנחה בחכנית "זאפ קולמורה" ועל
העריכה המוסיקלית בערוץ 99. מאחלת משפחת יוגב.

למשפחת הדס ולנכד רוני - יישר כוח על כתיבת המוסיקה למחזה "שיק"
מאת חנוך לוין.

לאפרים אברמסון - ברכות ליום ההולדת מכל המשפחה.

לצ'רנה ולאהרון דוד - איחולים במלות 50 שנה לנישואיהם.

לצ'רנה דוד - ליום ההולדת ה-70 איחולי אריכות ימים ובריאות טובה.

לברוך צחור - עם צאת ספרו "לא הייתי גיבור" - ברכות!

לספי ויעל אברמסון - איחולי אושר לנישואיהם.

לאורנה והלל בן-עזר - ברכות לנישואי הבן רוני עם בחירת ליבו.

ליאיר יפה - ברכות כה-לחי על אות ההצטיינות ב"אגד" ונסיעת הפרס לחו"ל.

לאברי ומרים גליקמן - איחולים להולדת הנכד.

למיכל ורון אלוף - ברכות להולדת הבן. כן ירבו!

לסבא וסבתא אלוף - ברוכים הבאים למוערון הסבים והסבתות.

לאילנה בן פוי - איחולים להולדת הנכד.

למרתה ויאיר יפה - ברכות להולדת הנכד.

לניצה ואליהו פרסטר - ברכות להולדת הנכדה השמינית - עדי.

לאסתי וירון בראון - להולדת הבת עדי - מאחלים אמא וניצה ואבא אליהו.

לרון ואורה שטיין - ברכות להולדת הבת.

תשבץ היגיון

	7	6	5	4	3	2	1
12	11	10		9		8	
		14			13		
		17				16	
20			14				18
	23			24			21
	24	28	27		26	25	24
			31				30
							32

מאונך:

- 1 הפרשנו לו, דנו בו, בחרנו - והוא יוצא לדרך (4,5)
- 2 סגולה ביחד (2)
- 3 אינה סכין אבל היא חותכת (5)
- 4 הצעיד מכביד ימים (3)
- 5 כשהבכי עולה הוא כסף זר (2)
- 6 רצינית שכולה מחייבת (5)
- 7 הוא עונה "מזלי שאין לי מם בסופי אחרת הייתי ממבל" (3)
- 11 שמענו שגאה לו להרים אשפה (3)
- 12 העובדים המורים הפקידים הרופאים (7)
- 13 הראשון ששר - עק חודש (3)
- 16 מעון העורך מלמד (6)
- 17 חום מים גם (2)
- 19 שגר חרב קצרה (3)
- 20 על העק ובגרון התמיד במעשיו (3)
- 22 ממלא מקום באמונה מחלה (4)
- 25 כאשר אינה עפה היא קוק (3)
- 26 עוף שורף כשישוב... יהיה טוב יותר (3)
- 27 עמד מתוח במקומו ונטוע (3)
- 28 הרוכב יעלה השמימה (3)
- 32 גר באם הפוינה (2)

מאונך:

- 1 חוה אלברשטיין ערה ובאה דרכו (5,3)
- 8 הוא קיצור עולה, היא חסרה אותו (2)
- 9 מהפך חיבור לתליה (2)
- 10 רכה או קשה - הישראליים מוחאים כף (5)
- 13 הוא זולל לא רק בשנתו (4)
- 14 חול מדברי ובו ברירה באסיה (4)
- 15 פגע... (4)
- 17 אם יורידו אותו - אפשר לנום בה (3)
- 18 בת הנכד ראית נשיא (4)
- 19 בעל שלחין תבואה בר (3)
- 20 מוזק לעיתים בבקבוק לעיתים בחצייה (2)
- 21 כל ילדה (2)
- 22 נוריד הבכי מהבידה ויתרושש (2)
- 23 חלש ולא פורה (3)
- 24 עזר ויצמן (4,4)
- 29 פרצופי ראשון בסולם (2)
- 30 עיר בה כלאו והקור פסק (5)
- 31 פרח, מפס למעלה ו... למטהו (3)
- 33 תכלין נפטר על יד חיפה - איומו! (5,5)

29

בהצלחה!!!

